

*Strig cu glasul meu către Dumnezeu,
strig cu glasul meu către Dumnezeu,
și El mă va asculta.*

*În ziua necazului meu,
caut pe Domnul;
noaptea, mâinile îmi
stau întinse fără curmare;
sufletul meu nu vrea nicio mângâiere.*

*Mi-aduc aminte de Dumnezeu și gem;
mă gândesc adânc în mine
și mi se mâhnește duhul.*

*Tu îmi ții pleoapele deschise
și, de mult ce mă frământ, nu pot vorbi.*

*Mă gândesc la zilele de demult,
la anii de odinioară.*

*Mă gândesc la cântările mele noaptea,
cuget adânc înăuntrul inimii mele,
îmi cade duhul pe gânduri și zic:*

*„Va lepăda Domnul
pentru totdeauna?*

Și nu va mai fi El binevoitor?

S-a isprăvit bunătatea

Lui pe vecie?

S-a dus făgăduința

Lui pentru totdeauna?

A uitat Dumnezeu

să aibă milă?

*Și-a tras El, în mânia Lui,
înapoi îndurarea?”*

Atunci îmi zic:

*„Ceea ce mă face să sufăr
este că dreapta Celui Preaînalt
nu mai este aceeași”...*

Psalmul 77

*Dar tot voi lăuda
lucrările Domnului,
căci îmi aduc aminte
de minunile ale de odinioară;
da, mă voi gândi la toate
lucrările Tale
și voi lua aminte la toate
isprăvile Tale. Dumnezeule,
căile Tale sunt sfinte!*

*Care Dumnezeu este mare ca
Dumnezeul nostru?*

*Tu ești Dumnezeul
care faci minuni;*

*Tu Ți-ai arătat puterea
printre popoare.*

*Prin brațul Tău, Tu ai izbăvit
pe poporul Tău,*

pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

*Când Te-au văzut apele,
Dumnezeule, când Te-au
văzut apele, s-au cutremurat*

și adâncurile s-au mișcat.

*Norii au turnat apă
cu găleata, tunetul
a răsunat în nori,*

*și săgețile Tale au zburat în
toate părțile. Tunetul Tău*

*a izbucnit în vârtej de vânt,
fulgerele au luminat lumea:*

*pământul s-a mișcat și s-a
cutremurat. Ți-ai croit un drum*

*prin mare, o cărare prin apele
cele mari și nu Ți-s-au mai
cunoscut urmele. Ai povățuit*

*pe poporul Tău ca pe o turmă,
prin mâna lui Moise și Aaron.*